

і Дан. 42; 5.

Мат 45; 45.

к Фил 5; 21.

л Быт. 2; 7.

м Рим. 5; 14.

н Иоан. 5; 21.

6; 55, 59,

40, 54, 57.

Фил. 5; 21.

Кол. 5; 4.

о Иоан. 5; 51.

п Быт. 2; 7. 5;

49.

р Иоан. 5; 45,

51.

с Фил 5; 20,

21.

т Быт. 5; 5.

у Рим. 8; 29.

2 Кор. 5; 18.

4; 41. Фил.

5; 21. Иоан.

5; 2.

ѳ Мат. 16; 17.

Иоан. 5; 5, 5.

х 1 Сол. 4; 15,

16, 17.

ц Фил. 5; 21.

изникне, но голо зърно, каквото ся случи, пшенично или друго нѣкое; А Богъ му дава тѣло, каквото си ще, и на всяко сѣме свое-то му тѣло. Всяка плътъ не е еднаква плътъ; но друга плътъ е на челоуѣцы-тѣ, а друга плътъ на скотове-тѣ, друга пакъ на рыбы-тѣ, и друга на птицы-тѣ. Има и тѣлеса небесны, и тѣлеса земны; друга е обаче слава-та на небесны-тѣ, а друга на земны-тѣ. Друга е слава-та на слънце-то, и друга слава-та на лунж-тѣ, и друга слава-та на звѣзды-тѣ; защото звѣзда отъ звѣзда различа споредъ славж-тѣ. ^іТака и въскръсене-то на мъртвы-тѣ. «Сѣе ся въ тлѣніе, въскръснува въ нетлѣніе; Сѣе ся въ безчестіе, въскръснува въ славж; сѣе ся въ нѣмощь, въскръснува въ силж; Сѣе ся тѣло естество, въскръснува тѣло духовно. Има тѣло естество, има и тѣло духовно. Така е и писано: Първый-тѣ челоуѣкътѣ Адамъ ^л«станж душа жива,» а ^н«последній-тѣ Адамъ е «духъ животворящъ. Но не първомъ духовно-то, но естество-то, и послѣ духовно-то. ^оПървый-тѣ челоуѣкътѣ е отъ земж-тѣ, ^п«пърстенъ; второй-тѣ челоуѣкътѣ, Господь ротъ небе-то. Какъвто е пърстный-тѣ, такъвизи сж и пърстни-тѣ, и ^р«какъвто небесный-тѣ, такъвизи и небесни-тѣ. И ^с«както ся облѣкохмы въ образъ-тѣ на пърстный-тѣ, ^т«ще ся облѣчемъ и въ образъ-тѣ на небесный-тѣ.

И това *ви* казувамъ, братіе, *ѳ* че плътъ и кръвь не могатъ да наслѣдятъ царство-то Божіе; нито тлѣніе-то наслѣдува нетлѣніе-то. Ето, еднж тайнж *ви* казувамъ *х* «всинца нѣма да умремъ, но «всинца ще сѣ измѣнимъ. Въ еднж минутж, въ мгновені